

50 vuotta Beniamino Giglin kuolemasta
Beniamino Gigli - 50 years on

Fabio Armiliato, tenori/tenor

Damiano Carisconi, piano

8.7.2007 klo 19.00 Olavinlinnassa

July 8, 2007 Olavinlinna Castle at 19.00

Ohjelma / Program

Umberto Giordano (1867-1948): "Amor ti vieta" (Fedora: Il Conte Ipanoff)

Francesco Paolo Tosti (1846-1916): L' ultima canzone

Cesare Andrea Bixio (1896-1978): Solo per te, Lucia

Ernesto Tagliaferri (1889-1937) : Mandulinata a Napule

Giuseppe Pietri (1886-1946: Io conosco un giardino

Ernesto de Curtis (1860-1926):

Sto penzanno a Maria

Ti voglio tanto bene

Luidi Denza (1846-1922): Occhi di fata

Giacomo Puccini (1858-1924): E lucevan le stelle (Tosca: Mario Cavaradossi)

Salvatore Cardillo (1847-1947): Core ingrato (Kiittämätön sydän)

Francesco Paolo Tosti (1846-1916): Segreto

Ernesto de Curtis (1860-1926): Addio bel sogno

Eduardo di Capua (1865 - 1917): Maria, Marì

Francesco Cilea (1866-1950): L' anima ho stanca (Adriana Lecouvreur: Maurizio)

Stefano Donaudy (1879-1925): O del mio amato ben

Vincenzo di Crescenzo: Quanno a femmena vò

Ernesto de Curtis (1875 1937): Non ti scordar di me

Umberto Giordano (1867-1948): Improvviso (Andrea Chénier)

Umberto Giordano (1867-1948): “Amor ti vieta” (Fedora: Il Conte Ipanoff)

Amor ti vieta di non amar...
La man tua lieve che mi respinge,
cerca la stretta della mia man:
la tua pupilla esprime; “T’amo!”
se il labbro dice: “Non t’amerò!”
Arturo Colautti (1851-1914)

Rakkaus kieltää sinua olemasta rakastamatta...
Sinun hento kätösesi, joka torjuu minut,
etsii kuitenkin kosketusta käteni kanssa:
silmäsi kavaltavat: “Rakastan sinua!”
vaikka huulesi väittävät: “En koskaan rakasta!”

Francesco Paolo Tosti (1846-1916): L' ultima canzone

M'han detto che domani
Nina vi fate sposa,
ed io vi canto ancor la serenata.
Là nei deserti piani
là, ne la valle ombrosa,
oh quante volte a voi l'ho ricantata!

Sanoivat minulle, että huomenna
te, Nina, menette naimisiin,
ja minä laulan vielä kerran Teille serenadin.
Noilla autioilla tasangoilla,
noissa varjoisissa laksoissa,
voi miten monta kertaa olen sen laulanut.

Foglia di rosa
fiore d'amaranto!
Se ti fai sposa
io ti sto sempre accanto.

Ruusun terälehti,
punaisen revonhännän kukka!
Vaikka sinä menetkin naimisiin
olen aina lähelläsi.

Domani avrete intorno
feste, sorrisi e fiori
nè penserete ai nostri vecchi amori.
Ma sempre notte e giorno
piena di passione
verrà gemendo a voi la mia canzone.

Huomenna teidän ympärillänne on
juhlaa, naurua ja kukkia
ettekä te ajattele entisiä rakkauksianne.
Mutta aina, yötä päivää,
kantautuu intohimontäyteinen
lauluni valittaen teidän luoksenne.

Foglia di menta
o fiore di granato,
Nina, rammenta
i baci che t'ho dato!

Sinä mintunlehti,
sinä granaattiomenan kukka,
Nina, muista
suudelmia, jotka sinulle annoin!

Ah! ... Ah! ...
Francesco Cimmino 1862-1938

Ah! ... Ah! ...

Cesare Andrea Bixio (1896-1978): Solo per te, Lucia

Qual menestrello d’amor
piccola bimba del cuor,
io vorrei nell’estasi
sospirar chino a tuoi pie:
Ogni segreto dolor scorderò sol per te!

Rakkaudesta laulavan trubaduurin tapaan,
sydämeni suloinen lapsi,
tahtoisin hurmioituneena
huokaillen kumartua puoleesi:
Kaikki salaiset kipuni paljastan vain sinulle!

Solo per te, Lucia,
va la canzone mia.
Come in un sogno di passion,

Vain sinulle, Lucia,
soi lauluni.
Kuin intohimoisessa unessa

tu sei l'eterna mia vision.
Una vision d'amore
che mi tormenta il cuore,
e nel mio sogno vivo per te,
sol per te, Lucia!

Anonymous

Giuseppe Pieri: Io conosco un giardino

Io conosco un giardino
a tutti sconosciuto.
Un nido di velluto
sotto il cielo turchino,
d'estate il melo in fior
e donano i giagglio,
il canto agli usignoli
la notte in amor.
Deh vieni, vien qui sul mio cuor.

Io ti porto a quel nido
e t'offro un bel cuscino,
i fiumi iridescenti
e di baci in fior la bocca,
e ti offro un grappolo
di sogni iridiscenti,
di stelle giù cadenti
dalle supreme sfere,
mia tenerezza, vien,
deh vien con me.

Ernesto de Curtis (1860-1926): Ti voglio tanto bene

Non una stella brilla in mezzo al cielo,
la stella mia sei tu... sul mio cammino
tu m'accompagni e segui il mio destino,
tu sei la vita e la felicità.

Dimmi che l'amor tuo non muore;
è come il sole d'oro non muore mai più!
Dimmi che non mi sai ingannare,
il sogno mio d'amore per sempre sei tu!

Cara, ti voglio tanto bene!
Non ho nessuno al mondo più cara di te.
T'amo! Sei tu il mio grande amore.
La vita del mio cuore sei solo tu.
Domenico Furnò

Luidi Denza (1846-1922): Occhi di fata

O begl'occhi di fata,
o begl'occhi stranissimi e profondi...
Voi m'avete rubata

näen sinut aina edessäni.
Se on rakkauden näky,
joka piinaa sydäntäni,
ja unelmissani elän sinulle,
vain sinulle, Lucia!

Tiedän puutarhan,
jota kaikki eivät tunne.
Se on samettinen pesä
syvänsinisen taivaan alla,
kesällä kukkivia omenapuita
ja uhkeita gladioluksia,
satakielten laulua
rakkauden yössä.
Voi tule tänne, sinä, jota kannan sydämessäni.

Minä kannan sinut siihen pesään
ja tarjoan sinulle pehmeän tyynyn,
sateenkaaren väreissä kimaltelevia vesiä
ja suudelmia suullesi, joka on kuin kukka,
ja tarjoan sinulle runsaasti
sateenkaarenvärisiä unelmia,
putoavia tähtiä
korkeista sfääreistä.
tarjoan sinulle kaiken hellyyteni, tule,
voi, tule kanssani.

Ei ainoatakaan kirkasta tähteä taivaalla,
sinä olet minun tähteni... tielläni
sinä seuraat minua ja jaat kohtaloni,
sinä olet elämäni ja onneni.

Sano minulle, ettei rakkautesi kuole koskaan;
ettei se päivänpaisteen lailla kuole lainkaan!
Sano että tiedät, etten koskaan sinua petä,
rakkaudenunelmissani olet aina sinä!

Rakastan sinua niin paljon!
Koko maailmassa ei ole mitään rakkaampaa.
Rakastan sinua! Sinä olet suuri rakkauteni.
Sydämeni sykkii vain sinulle.

Silmät kuin haltiattarella,
kauniit ja salaperäisen syvät...
Te olette riistäneet

la pace della prima gioventù.

Bella signora dai capelli biondi
per la mia giovinezza che v'ho data
mi darete di più.

O sì, voi mi darete
dei vostri baci la febbre e l'ardore!
Trepidante sarete
tra le mie bracie aperte...
Tra le mie bracie aperte
e sul mio cor.

Della mia gioventù
prendete il fiore.
Del mio giovine sangue
l'ardore prendete.
Ma datemi l'amor,
ma datemi l'amor!

Anonymous

varhaisen nuoruuteni rauhan.

Te ihana vaaleahiuksinen rouva,
nuoruudestani, jonka teille uhrasin,
teidän on annettava minulle enemmän.

Voi kyllä te vielä minulle suotte
suudelmienne lämpimän hehkun!
Vielä te vapisette
avoimessa sylissäni . . .
Avoimessa sylissäni
ja sisällä sydämässäni.

Nuoruuteni kukkasen
te poimitte.
Nuoren vereni
hehkun te otatte omaksenne.
Mutta antakaa minulle rakkautta,
antakaa minulle rakkautta!

Giacomo Puccini (1858-1924): E lucevan le stelle (Tosca: Mario Cavaradossi)

E lucevan le stelle
e olezzava la terra,
stridea l'uscio dell'orto,
e un passo sfiorava la rena.
Entrava ella, fragrante,
mi cadea fra le braccia.

Ja tähdet tuikkivat
ja maa tuoksui,
puutarhan ovi narahti,
ja kevyet askelet hipaisivat hiekkaa.
Hän tuli hyvältä tuoksuen
ja vajosi syliini.

Oh, dolci baci, o languide carezze,
mentr'io fremente
le belle forme disciogliea dai veli!
Svanì per sempre il sogno mio d'amore,
l'ora è fuggita e muoio disperato!
E non ho amato mai tanto vita!

Luigi Illica & Giuseppe Giacosa

Suloisia suudelmia, riutuvia hyväilyjä,
muistan väristen
kauneuden, joka paljastui huntusi alta!
Mutta rakkauteni unelmat ovat haihtuneet,
tunti kuluu nopeasti ja kuolen epätoivoisena!
Koskaan ole rakastanut elämää niin kuin nyt!

Salvatore Cardillo (1847-1947): Core ingrato

Catari, Catari, pecchè me dici
sti parole amare;
pecchè me parle e 'o core me turmiente,
Catari?
Nun te scurdà ca t'aggio date 'o core,
Catari, nun te scurdà!
Catari, Catari, che vene a dicere stu parlà
ca me dà spase me?
Tu nun'nce pienze a stu dolore mio,
tu nun'nce pienze, tu nun te ne cure.

Catari, Catari, miksi puhut minulle
vain katkerilla sanoilla;
miksi vain asioista, jotka kiduttavat sydäntäni,
Catari?
Muista, että kerran annoin sinulle sydämeni,
Catari, älä unohda sitä!
Catari, Catari, miksi sanot asioita,
jotka saavat minut kärsimään?
Sinä et milloinkaan ajattele minun tuskiani,
et sinä niitä ajattele, et sinä niistä välitä.

Core, core 'ngrato,

Kiittämätön sydän,

t'aie pigliato 'a vita mia,
tutt'è passato
e nun'nce pienze chiù!

Riccardo Cordiferro 1875-1940

Paolo Tosti (1846-1916): Segreto

Ho una ferita in cor che gitta sangue,
che a poco a poco mi farà morir.
Trafitta dal dolor l'anima langue;
amo e il segreto mio non posso dir.

Bello come la luce a me daccanto
il segreto amor mio veggo talor.
Ei passa e sento in me come uno schianto,
un impeto di gioia e di dolor.

Dal primo giorno non ho mai sperato,
il segreto fatale ho chiuso in me,
ed egli non saprà d'esser amato,
mi vedrà morta e non saprà perché.

Eppur se il veggo, aprir vorrei le braccia,
dirgli che l'amo e che il mio cor gli do.
Vorrei fissarlo arditamente in faccia,
ma il cor mi trema e gli occhi alzar non so,
mi trema il cor!

Ho una ferita in cor che gitta sangue,
che a poco a poco mi farà morir.

Lorenzo Stecchetti 1845-1916

Ernesto de Curtis: Addio bel sogno

E col sguardo tenero e profondo
Parti! Tu m'ami
e il mondo t'allontana da me!
Per la tua pace sia:
morto sarò per te!

Addio bel sogno di luce e di vita,
sogno d'amore,
che il mio destino ha infranto.
Ramingo e solo nell'ombra infinita,
piangi mio core, tutto il tuo pianto.

Più non udrai sul mio seno il tuo cor,
mai più, mai più.
Ramingo e solo nell'ombra infinita,
piangi mio core, tutto il tuo pianto.
Più non udrai sul mio seno il tuo cor,
Ah, mai più.

sinä olet ottanut omaksesi koko elämäni,
mutta nyt on kaikki ohitse,
kun sinä et enää ajattele minua!

Salaisuus

Sydämessäni on haava joka vuotaa verta,
haava, joka vähitellen surmaa minut.
Tuskan lävistämänä sieluni näännyy;
minä rakastan enkä voi kertoa salaisuuttani.

Valonkaltaisena välähdyksenä näen joskus
salaisen rakkaani vierelläni.
Hän kulkee ohitseni ja tunnen järkyttyväni,
siinä kuohahduksessa on iloa ja tuskaa.

Ei minulla koskaan ollut toivoa, ensimmäisestä
päivästä lähtien pidin salaisuuden itselläni,
eikä hän saa koskaan tietää, että rakastin, hän
näkee minut kuolleena, tietämättä miksi kuolin.

Aina kun hänet näen, tahtoisin syleillä häntä
kertoakseni kuinka rakastan, ja antaa sydämeni.
Tahtoisin rohkeasti katsoa häntä silmiin,
mutta en pysty nostamaan katsettani,
sillä sydämeni vapisee niin.

Sydämessäni on haava joka vuotaa verta,
haava, joka vähitellen surmaa minut.

Mene pois helline ja syvine katseinesi,
mene pois! Sinä rakastat minua,
mutta maailma erottaa sinut minusta!
Sinun rauhasi tähden olkoon niin:
minä kuolen sinun vuoksesi!

Hyvästi unelmat valoisasta elämästä,
hyvästi unelmat rakkaudesta. Rakkaudesta,
jonka kohtaloni on särkenyt.
Vaellan ja yksin ikuisuuden varjossa
itkee sydämeni, vain sinua minä itken.

Enää ei sydämesi kuule rintani huokauksia,
ei enää, ei enää.
Vaellan ja yksin ikuisuuden varjossa
itkee sydämeni, vain sinua minä itken.
Enää ei sydämesi kuule rintani huokauksia,
Voi, ei enää.

Ernesto Murole

E di Capua (1865 - 1917): Maria, Marì

Aràpete, fenesta,
fam m'affaccia Maria,
ca stongo mmiez''a via
speruto p''a vede.

Nun trovo n'ora 'e pace;
a nott'a faccio juorno
sempe pe sta ccà attuorno,
speranno 'e ce parlà!

Ah, Maria, Marì !
Quanta suonno ca perdo pe' te;
famm' addurmì,
abbracciato nu poco cu te !

Mmiez' a stu ciardeniello
nce ride 'a malvarosa,
nu lietto 'e fronn' 'e rose
aggiu fatte pe' te.

Viene, c''a notte è ddoce,
'o cielo ch' è nu manto...
tu duorme e i' te canto
'a nonna affianco a te !

Ah, Maria, Marì . . .

Pare ca già s' arape
na segna 'e fenestella. . .
Maria c' 'a manella
nu segno a me me fa !

Sona, chitarra mia !
Maria s' è scetata...
na scicca serenata
facimmela senti.

Ah, Maria, Marì . . .
Vincenzo Russo 1876-1904

Francesco Cilea (1866-1950): L'anima ho stanca (Adriana Lecouvreur: Maurizio)

L'anima ho stanca
e la meta è lontana:
non aggiungete la rampogna vana
all'ansia che m'accora.
Assai vi debbo: ah! ma se amor,

Avaudu, ikkuna,
anna minun nähdä Maria,
seison tässä ja tärkeintä elämässä
on, että haluan nähdä hänet.

En löydä hetkenkään rauhaa;
yöllä enkä päivällä,
minä vain seison tässä lähellä
toivoen, että hän puhuisi minulle!

Ah, Maria, Marì . . .
Nämä sävelet kertovat, miten sinua kaipaan;
tahtoisin nukkua
sinun syleilyssäsi aivan lähelläsi!

Keskellä pientä puutarhaasi
nauraa malvaruus,
morsiusvuoteen
haluaisin sinulle valmistaa.

Tule, yö on suloinen,
taivas kuin tumma vaippa...
sinä nukut ja minä laulan sinulle,
omistan laulun suloiselle pikkuiselle.

Ah, Maria, Marì . . .

Taitaa jo aueta;
ikkunasta vilahtaa näkyville
Marian käsi, joka
vilkuttaa minulle!

Soi, kitarani!
Maria on herännyt...
hienon serenadin
tahdon laulaa tunteeni kohteelle.

Ah, Maria, Marì . . .

Sieluni on nääntynyt
ja päämäärä vielä kaukana:
älä turhilla nuhteilla enää lisää
tuskaa, joka sydäntäni raastaa.
Paljon olen teille velkaa: mutta voi,

se amor cadrà...
memore affetto in core
in cor mi fiorirà!

Arturo Calautti 1851-1914

jos rakkaus haihtuu...
hellä muisto silti
puhkeaa kukkaan sydämessäni!

Stefano Donaudy (1879-1925): O del mio amato ben

O del mio amato ben perduto incanto!
Lungi è dagli occhi miei
chi m'era gloria e vanto!
Or per le mute stanze
sempre lo cerco e chiamo
con pieno il cor di speranze?
Ma cerco invan, chiamo invan!
E il pianger m'è sì caro,
che di pianto sol nutro il cor.

Mi sembra, senza lui, triste ogni loco.
Notte mi sembra il giorno;
mi sembra gelo il foco.
Se pur talvolta spero
di darmi ad altra cura,
sol mi tormenta un pensiero:
Ma, senza lui, che farò?
Mi par così la vita vana cosa
senza il mio ben.

Voi rakastettuni menetettyä lumoa!
Kaukana poissa silmistäni on hän,
joka oli kunniani ja ylpeyteni aihe!
Nyt kuljen ympäri mykkiä huoneita
aina vaan etsien ja kutsuen häntä
sydän täynnä toivoa?
Mutta turhaan minä etsin, turhaan kutsun!
Ja itku on minulle niin rakasta,
että pelkillä kyynelillä ruokin sydäntäni.

Tuntuu ilman häntä kaikkialla niin surulliselta.
Yöltä tuntuu minusta päivä;
kylmältä tuli.
Vaikka kuitenkin joskus toivonkin
saavani itseni kuntoon,
yksi ajatus piinaa minua:
Mitä minä teen ilman häntä,?
Minulle on koko elämä aivan turhaa
ilman rakastani.

Ernesto de Curtis (1875 1937): Non ti scordar di me

Partirò do le rondini
da mio paese fredo e senza sole,
cercando primavera divide
ni di d'amore di felicità.
La mia piccola rondine parti
senza la scharmi un bacio,
senza un'addio parti.

Non ti scordar di me,
la vita mia l'egate'a te
Io t'amo sempre più,
nell'oglio mia rimani tu,

Non ti scordar di me
la vita mia l'egate'a te.
Se sempre un nido nell' mio cor per te;
non ti scordar di me!

Pääskyselset muuttavat pois
kylmästä kylästäni, jossa aurinko ei paista,
kevättä etsiessään ne eroavat
rakkaudesta ja onnesta.
Minun pieni pääskyseniikin lähtee
ilman suukkoa,
ilman jäähyväisiä.

Ethän unohda minua,
elämäni kuuluu sinulle.
Minä rakastan sinua edelleenkin paljon,
sinä pysyt aina sydämeni valtaistuimella.

Ethän unohda minua,
elämäni kuuluu sinulle.
Sydämässäni on aina pesä sinua varten;
ethän unohda minua!

Umberto Giordano (1867-1948): Improvviso (Andrea Chénier)

Colpito qui m'avete, ov'io geloso
celo il più puro palpitar dell'anima.
(accenna il cuore)

Tänne te minua osuite, tänne, missä loukattuna
aistin sieluni sydämeni puhtaassa sykkeessä.
(käsi sydämellä)

Or vedrete, fanciulla,
qual poema è la parola "Amor,"
qui causa di scherno!

Un di all'azzurro spazio guardai profondo,
e ai prati col mi di viole,
piove va l'oro il sole,

e folgorava d'oro il mondo;

parea la Terra un immane tesoro,
e a lei serviva di scrigno, il firmamento.
Su dalla terra a la mia fronte
veniva una carezza viva, un bacio.
Gridai, vinto d'amor:
"T'amo, t'amo che mi baci,
divinamente bella, o patria mia!"

E volli pien d'amore pregar!
Varcai d'una chiesa la soglia;

là un prete nelle nicchie dei santi
e de la Vergine, accumulava doni...
e al sordo orecchio

un tremulo vegliardo invano
chiedeva pane, e invan stendeva la mano!

Varcai degli abituri l'uscio;

un uom vi calunniava
bestemmiano il suolo
che l'erario a pena sazia
e contro a Dio scagliava,
e contro a li uomini

le lagrime dei figli.

In cotanta miseria la patrizia prole,
che fa?

Sol l'occhio vostro

esprime umanamente qui,
un guardo di pietà,

Ond' io guardato ho a voi
sì come a un angelo.

Katsotaanpa nyt, neiti hyvä,
millaista runoutta sisältyy sanaan "Rakkaus",
jota te niin pilkkaatte ja halveksitte!

Eräänä päivänä katsoin syvälle taivaan sineen,
ja niitty oli täynnä orvokkeja,
jotka kylpivät auringon kullassa,
ja koko maailma sai kultaisen hohteen;
oli ikäänkuin kuin maa olisi ollut suunnaton
aarre, ja taivas sen aarrearkun kansi.

Ja maasta kohosi kasvoilleni
kiihkeä hyväily, suloinen suudelma.
Rakkauden vallassa minä huusin:
Sinua, joka minua suutelet, sinua minä rakastan,
omaa taivaallisen kaunista isänmaatani!"

Ja sydän täynnä rakkautta minä tahdoin rukoilla!
Astuin kirkon kynnyksen yli;
siellä oli pappi, joka pyhimysten
ja Neitsyen alttarisyvennyksissä keräsi lahjoja ...
ja vapiseva vanhus,
joka kuuroilta korvilta turhaan
pyysi leipää ja turhaan ojensi kättään!

Astuin sisälle rähjäisen mökin ovesta;
siellä mies herjaten
kirosi maata, jonka
varat vain niukasti tyydyttivät ihmisten tarpeet,
ja Jumalaa hän kirosi
ja ihmisiä
heidän lastensa kyynelten tähden.

Mitä tekee ylhäisö auttaakseen
tässä suunnattomassa kurjuudessa?
Vain teidän silmissänne
ilmenee inhimillisyyttä,
säälin pilkahdus.
Katsellessani teitä
tunnuitte enkelin kaltaiselta.
Ja minä sanoin:
Tässä on elämän kauneutta!

Mutta sitten, se mitä te sanoitte!
Uusi kipu
on iskenyt sydämeeni...

Voi nuori neiti,
älkää halveksiko runoilijan sanoja:
Kuunnelkaa! Ette te rakkautta tunne,

rakkaus on jumalainen lahja, älkää sitä pilkatko,
maailman sielu ja elämä on rakkaus!

E dissi:

Ecco la bellezza della vita!

Ma, poi, alle vostre parole!
Un novello dolor,
m'ha còlto in pieno petto...

O giovinetta bella,

d'un poeta non disprezzate il detto:
Udite! Non conoscete amor,

amor, divino dono, no lo schernir,
del mondo anima e vita è l'Amor!

Luigi Illica

Käännökset Erkki Pullinen © 2007